

РЕШЕНИЕ

№ 1509

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **5505** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от С. Н. Н., понастоящем в затвора в [населено място], срещу отказ за предоставяне на поискан от него със заявление рег.№ 2696 от 26.04.2022 г. (по описа на ГДИН вх.№ М-469829.04.2022 г.) достъп до обществена информация, обективиран в писмо № 5256 от 26.05.2022 г. (по описа на ГДИН с № 5763/25.05.2022 г.) на началник на Отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушителите” (СДВРП) в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” (ГДИН) към Министерство на правосъдието.

С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен и неправилен като постановен в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Посочва се, че е издаден от некомпетентен орган като основание за неговата нищожност. Иска се отмяната му, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - началникът на отдел „СДВРП” в ГДИН към Министерството на правосъдието в представен по делото писмен отговор изразява становище за недопустимост на жалбата поради липсата на правен интерес. Моли съда да я остави без разглеждане, съответно – да я отхвърли като неоснователна, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата

като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на оспорване акт, доколкото по същността си оспореното писмо съдържа в себе си отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана по надлежния ред, и в срока по чл.149, ал.1, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява, че със заявление с рег.№ 2696 от 26.04.2022 г. жалбоподателят е поискал от главния директор на ГДИН да му предостави официална информация под формата на официален документ, представляваща предложения за условно предсрочно освобождаване, направени от наблюдателните комисии по чл.70, ал.1 от ЗИНЗС за всеки затвор в страната поотделно за 2015 г., за 2016 г., за 2017 г., за 2018 г., за 2019 г., за 2020 г. и за 2021 г.

С писмо № 5256 от 26.05.2022 г. (по описа на ГДИН с № 5763/25.05.2022 г.) началникът на Отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушителите” (СДВРП) в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” (ГДИН) към Министерство на правосъдието е отказал предоставяне на търсената информация със съображения, че по зададените в заявлението критерии в ГДИН не се извършвала статистическа дейност, поради което и искането на лишения от свобода нямало възможност да бъде удовлетворено. Писмото е съобщено на жалбоподателя на 26.05.2022 г.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл.12, ал.1 от ЗИНЗС прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода и пробационните служби се осъществява от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”. Според ал.2 на същия законов текст Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” е юридическо лице към министъра на правосъдието със седалище С. и е на бюджетна издръжка. Следователно Главният директор на ГДИН се явява задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ да се произнесе по отправени до него заявления за достъп до обществена информация. В случая адресат на заявлението на жалбоподателя е именно главният директор на ГДИН, който се явява и задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ. Негово е правомощието да се произнесе по молбата на жалбоподателя.

За да бъде разгледано заявлението за получаване на достъп до информация от друго лице от структурата на ГДИН, различно от главния директор на ГДИН, и за да е налице произнасяне от това лице по реда на ЗДОИ, същото следва да е изрично оправомощено за това в съответствие с чл.28, ал.2 от ЗДОИ. В случая оспорваният отказ е издаден от началника на Отдел „СДВРП” в ГДИН – комисар Ю. Ш.. Доказателства за оправомощаването му от главния директор на ГДИН да се произнесе по заявлението на жалбоподателя вместо него не бяха представени.

С определение от 11.11.2022 г. по настоящото дело съдът е задължил началника на Отдел „СДВРП” в ГДИН да представи доказателства за компетентността си да издаде отказа – предмет на производството по делото. В отговор с молба от 23.11.2022 г. ответникът е представил заповед № Л-1070/27.02.2020 г. на главния директор на ГДИН. Видно от съдържанието ѝ обаче, на комисар Ю. Ш. е възложено: 1. Да определя поименния състав на пробационните съвети по чл.202, ал.6 от ЗИНЗС; 2. Да променя със заповед адреса на изпълнение на пробационните мерки на основание чл.205, ал.1 и 2 от ЗИНЗС и 3. Да подписва изходящата кореспонденция, създадена

при обработването и приключването на служебните преписки, образувани по молби, жалби, сигнали и други от лишени от свобода, служители и граждани и контролира дейността по приключване на преписките, свързани с посочената кореспонденция. Следва извод, че не е налице надлежно оправомощаване по реда на чл.28, ал.2 от ЗДОИ на издателя на оспорения отказ да разглежда заявленията за достъп до обществена информация и да се произнася по тях, съответно същият не е компетентен да разглежда процесното заявление и да се произнася по него.

Предвид изложеното като постановено от орган, компетентността на който не произтича от закона и на който не са делегирани права, оспореното писмо е нищожен административен акт.

След обявяване на нищожността на акта съдът следва да изпрати преписката на главния директор на ГДИН за произнасяне по заявление с рег.№ 2696 от 26.04.2022 г. (по описа на ГДИН вх.№ М-469829.04.2022 г.). Тъй като оспореният акт е нищожен съдът не се произнася по наведените в жалбата основания за незаконосъобразност на акта.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените от него в производството разноски. Същите са своевременно поискани, като са представени доказателства за заплащането на 10 лв. за държавна такса и 500 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на отказ на началника на Отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушителите” (СДВРП) в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” към Министерство на правосъдието, обективиран в писмо № 5256 от 26.05.2022 г. (по описа на ГДИН с № 5763/25.05.2022 г.).

ИЗПРАЩА преписката на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” за произнасяне по заявление с рег.№ 2696 от 26.04.2022 г. (по описа на ГДИН вх.№ М-469829.04.2022 г.), подадено от С. Н. Н..

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” да заплати на С. Н. Н. с ЕГН [ЕГН] разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението е окончателно.

Съдия: